

Sant Feliu de Guixols

Ens diuen que...
prompte tindrà lloc l'enllaç de J. P. amb la deliciosa P. F. la Maria Pagés, Torrent, Vidal i Ció, voldrien ésser a l'estiu, per a poder gaudir de la visita dels gironins, puix tenen *gratos recuerdos, de aquellos tiempos pasados*.

el nostre equip de futbol quedà derrotat altre vegada per 4 gols a cap, al camp del Cassà.

els acompanyem en el sentiment.

cal que cerquin jugadors que valguin més la pena, car del contrari iran seguint «panes» i més «panes» i bateran el record dels 000000.

JAMALAJÍ

GANIVETS I NAVALLES

Josep Serra

PERFUMERIA NACIONAL

I ESTRANGERA

Plateria, 10 GIRONA

Banyoles

Nenes de 17 a 19 anys, aprofiteu l'ocasió, que com aquestes no en trobareu gaires.

S'ofereix un jovenet, ex-legionari de la guerra de Cuba, amb molt bon estat, quasi nou i garantit per deu anys. Pot examinar-se la mercaderia a la tocineria de la Plaça de la República.

Sabem que la gran quantitat de minyones de servei que va a comprar al «Colmadu» és degut a que darrera el taulell hi ha el rialler Peret que sempre té una parauleta oportuna i porta atabalades un reguitzell de nenes.

Compte a equivocar-te, Peret; a veure si un dia et demanen fideus i els dones el teu cor.

Vestits de marinera, motxilles, barrets, crits, xiscles, rialles, cants, corredisses...

Què passa?

Res! que la secció femenina de «Palestra» va a berenar a can Puig.

Proposem es nomeni «Mis Veranu 1932» a la nena C. Sanz.

Per què?

Doncs, senzillament; pel seu *garbo y salero* que en veure-la fa exclamar: ¡Olé, viva la Pepa!

Hi ha quatre joves, amb bigotet i pèl a la cara, que es posarien pantalons curts i mitjons, per tal d'anar a l'escola de Camós, on hi ha una mestressa que amb la seva carona riallera, és capaç de

Per la Rambla de les Comarques

Dels nostres redactors corresponsals

fer perdre la comptabilitat a la mateixa Aritmètica.

Conversa que sentirem al Foment de Cultura i Esports entre en Jai i un company seu:

—L'estimes Jai aquella mossa?

—Si l'estimo? Figura't que fins porto les lligacames del mateix color que ella.

Hi ha qui sospita que el Vampir del Llac és una colla de galifardeus especialitzats en fer escàndols pel carrer. No badeu; si algú en vol conèixer ha de venir a buscar-me dintre les blavoses profunditats del llac.

EL VAMPIR DEL LLAC

Palamós

El «carrilet» també té les seves coses agradables. No has copsat mai, amic llegidor, des d'una finestreta, l'encís del soroll d'un bes, escapant-se desvergonyat d'aquelles ombres aparellades en la carretera de Sant Joan, a la sortida del ball del «Centre»?

Se susurra que, per la Festa, el «Club de la Brillantina» organitzarà una conferència cultural. Hom assegura que el conferenciant serà l'impecable Castanyer, el qual vindrà a aclarir-nos allò de la batalla «marítimo-campal» que, per culpa d'uns quants *jabalies* que tots coneixem, no pogué aclarir, en el seu degut temps, a la difunta «Penya Palamós».

NEURASTENIC

FÀBRICA D'EMBUTITS

Joan Serra Sabadí

ADREÇA TELEGRÀFICA: JOAN SERRA
TELÈFON 255

Barcelona, 11—GIRONA

La Bisbal

La seràfica, innocentíssima i angelical «Federació de Joves Cristians», en aquestes dues últimes setmanes, ha organitzat dues conferències. Una a càrrec del publicista En J. Cirera i Sormaní; l'altre la desenrotllà Mossèn Lluís G. Pla. Si la conferència (?) del senyor Cirera fou dolenta, la de Mossèn Lluís G. Pla ha estat la més desastrosa que hem sentit. La concurrència en família. Bé; gràcies. I per donar més vistositat a un d'aquests actes, un gos aplaudí amb un lladruc formidable la peroració del

senyor Cirera, i un gat es passejà bona estona per la tribuna; més en voler assentar-se en una de les localitats del pati, un clergue li engegà un xut magnífic, un xut que ni l'Alcàntara en els seus bons temps hagués tirat tan superiorment. Brindem la idea a la Junta de La Bisbal F. C. de fer jugar a aquest senyor d'interior esquerra ara que tanta falla fa al cercle bisbalenc. Quants gols i gols marcaria...

Segons ens diuen, per la propera Festa Major, es celebraran a La Bisbal uns esplèndids Jocs Florals. Com a guanyador del premi en prosa, si escriu la novel·la d'un sol cop i no per entregues, no cal dir que serà el *Maestro Périto en el Arte de la Relojeria don José Mías i Coll*. Podria presentar una novel·la igual als «Horrors de la Guerra» publicada a *El Bisbalenc* i tindria la virtut de fer adormir la concurrència i la presidència.

A La Bisbal la dèria de lluir monumentals creus, com a acte de fe de cristianisme, obté entre les nostres dames d'Estropajosa, velles i joves, un gran èxit. El que ha de lamentar més el reverendíssim, il·lustríssim, simpatiquíssim i excel·lentíssim senyor Rector, és que moltes senyorettes porten les creus, perquè diuen que... és moda. Nosaltres voldríem que haguessin de portar penja-da a les espatlles una creu com la de Crist. Ja veuríem si continuaria aquest exhibicionisme ridícul i xabacà, digne de quatre ignorants.

L'ASTRÒNOM

Blanes

En Suris, està desesperat després del de Blancs, el de Lloret, ara a Tordera; vols dir, amic meu, que per a buscar una xavaleta no correràs tot el territori? Si això et servis per algo, passa... però, perquè a no tardar també et donin la llauna, la veritat, jo ja m'hauria tallat la *coleta*. Ves qui ho havia de dir, tan ben plantat i tan guapo, oi?

En Barri, el jugador estrella de l'equip de casa, està enamorat. Ella, una modisteta bufona i simpàtica, no li fa mal paper. Esperem que ja ens ho fareu saber, oi nois?

Ja sabem la causa perquè en Coll (a) Blakaman, a Girona ha fracassat. El fracàs fou

Gran Hotel del Comerç

Propietari:

Marius Gelart

CONFORT MODERN
CALEFACCIÓ CENTRAL
GARAGE

TELÈFON 31

FIGUERES

degut a un cas com el de Sanson; que amb motiu d'anar a fer el servei va tallar-se els cabells, i sense cabells, va perdre la força, però va ésser la força de l'Escuder del Girona en passar-li pilotes,

TRONXO

(Retirat del número anterior, per excés d'original).

☉☉☉

El nostre corresponsal «Tronxo» ha plegat. No sabem les causes que han motivat la seva deserció, però sospitem que és degut a que volia cobrar 50 pessetes per corresponsalia i nosaltres l'hem pagat amb un ralet, preu únic i fix que tenim establert a tots els redactors.

Però els nostres amics blanencs, no es quedaran sense saber el que passa per casa seva i n'hem nomenat un de nou.

Ací va la seva primera crònica.

Avui, havent plegat el company número 1, perquè ja li ha acabat el torn, començaré jo, o sia el número 2.

Si no ho faig tan bé com l'altre company, dispenseu, però miraré de tenir-vos al corrent del que passi.

Som-hi doncs:

En Ventolrà, el popular Ventolrà, estava tot content de què a ell no li posaven. Avui, doncs, et toca el torn a tu i solament per a dir-te de que, la veritat, trobem molt estrany que un noi, de cabell ondulat—no sabem si es natural o no—faci tant el banau en els llocs públics que freqüenta. La veritat, per tenir un nom tan «internacional» s'ha de tenir una miqueta més d'entendiment.

Es una vergonya que pels carrers de Blanes i segons quins

dies de la setmana, un individu casat i quin nom em guardo, mogué certs aldaralls i tot a causa de l'«alegria» que porta, companyera inseparable del dissabte fins al dimarts. Nosaltres creiem que en lloc d'agafar aquestes «torrades» valdria més que es preocupessin d'atendre la seva família i no donar els espectacles que cada setmana dóna, que dóna molt poc efecte a les persones sensates de la població.

Comença a venir el bon temps; els *micos peras* de la població estaran contents; allò de poguer fer la bescambrilla, el dominó etc. etc. al casino amb la Teresita, Lolita, Maria, diu molt de la vestimenta que porten i, la veritat, com que a Blanes aquests *pollos* no hi tenen res a fer, s'han d'entretenir fent l'os amb les que veuen vaguejar en aquesta vila. Estarem al tanto, no fos que aquest any fessin un joc nou.

La simpàtica M. R. està d'enhonorabona, l'hem vist aquesta setmana acompanyada d'un noi bufonet i que fan molt bona parella.

Serà durada això, o bé durarà com tots els altres? Ja en parlarem.

La Maria A. continua soleta sempre; és una llàstima, doncs mai hauríem cregut que éssent tan bufona i amb la bossa plena, no tingués cap pretendent que l'assetjés. Es veu nena formosa que això dels «calés» res, saps? El cas és tenir palica del contrari es veu que no hi ha res a fer.

Número 2

Llegiu cada quinze dies
La Rambla de Girona
Propagüeu-la

Cassà de la Selva

Com cada any, ha vingut la Festa Major a portar-nos l'alegria de les seves cobles, dels seus balls i de les seves rialles.

Durant els tres dies de festa, els forasters han ocupat el seu lloc en l'avanguardia dels envelats i altres festeigs.

Els gironins i els ganxons no hi han mancat pas. Recordem la «Penya els 13» i «Penya Tranquils» que varen fer de les seves.

Les nenes, màxim ornament en tota festa, aflueixen en grans quantitats. No esmentem noms perquè no tindriem prou paper ni lletres a la màquina d'escriure.

En fi, la festa fou esplèndida i fins un altre any.

BARRETINA

(Segueix a la pàgina 8).